

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ**

Факультет політичних наук

Кафедра міжнародних відносин та зовнішньої політики

**ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА КАНАДИ У ПІВНІЧНІЙ ТА ЛАТИНСЬКІЙ
АМЕРИЦІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ**

АВТОРЕФЕРАТ

дипломної роботи

на здобуття освітнього ступеню «магістр»

Виконав:

студент VI курсу групи 691

Галузь знань: 03 «Гуманітарні науки»

Спеціальність: 055 «Міжнародні відносини, суспільні
комунікації та регіональні студії»

Крищенко В'ячеслав Юрійович

Керівник: к.пол.н., доцент

Габро Ірина Володимирівна

Миколаїв – 2019

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність дослідження. Канада є однією із провідних країн світу, яка виступає за збереження міжнародного права та демократії. Країна посідає 10-е місце у списку найсильніших економік світу, що надає їй привабливості в контексті зовнішньоекономічних та зовнішньополітичних відносин. В Західній півкулі Канада посідає 2-е місце найбільш впливових, економічно-розвинених та привабливих країн для міграції. Відсутність тиску та втручання Оттави у внутрішню політику інших держав створює імідж країни, якій можна довіряти та співпрацювати. Саме це відрізняє образ Канади від США в очах латиноамериканських країн.

Актуальність даного дослідження ділиться на два напрями, які збігаються із географічним чинником, а саме зовнішня політика країни у північній та південних Америках.

Північна Америка є пріоритетом для Канади, завдяки географічному положенню. Найбільш пріоритетною країною для Канади в даному регіоні виступає США. Сполучені Штати Америки та Канада є високорозвиненими постіндустріальними країнами, того ж, країнами-сусідами. Сусідство, стабільна економіка та наявність власних ресурсів робить ці дві країни одними із найвдаліших прикладів у веденні двосторонньої економічної діяльності та створенню успішної зони вільної торгівлі.

Наступною важливою країною є Мексика. Їх відносини формуються переважно на участі в ОАД та підписаної Угоди про Зону вільної торгівлі. Саме остання Угода, або по іншому НАФТА до якої також входить і США. Після приходу до влади Дональда Трампа в США, існування Угоди було під питанням, внаслідок чого Оттава та Мехіко об'єдналися задля тиску на Вашингтон, що згодом призвело до підписання нової трьохсторонньої угоди, котра повинна ратифікуватися в першій половині 2019го року. Але в квітні появились нові проблеми пов'язані з даною Угодою, і тому важливо слідкувати за подіями, котрі можуть вплинути на економічний стан партнерів США та

Канади.

Другим напрямком це відносини Канади з регіональними лідерами Південної Америки та участь країни в Організації Американських Держав. В даному регіоні Канада шукає нових партнерів та ринки збуту своїх товарів, задля зменшення економічного впливу її сусіда, США.

В кінці 2018-го року – початку 2019-го актуальним є відношення Канади до подій в Венесуелі, бо з 2003-го року Канада входить до багатовимірної структури безпеки організації.

Об'єктом дослідження є зовнішня політика Канади на сучасному етапі.

Предметом дослідження є особливості відносин між Канадою та країнами Північної та Південної Америки на початку XXI століття.

Територіальні рамки даної роботи обмежені територіями країн Північної та Південної Америки.

Хронологічні межі даної роботи охоплюють період з 2001 по 2019 р. Нижня межа – 2001 рік, є роком, коли почалися помітні зміни в зовнішній політиці Канади із США, Мексикою та країнами Латинської Америки. Верхньою межею є перша травень 2019 р. період ратифікації нової угоди між США, Канадою та Мексикою. В першому розділі автор допускається виходу за нижню межу, що пов'язано із прагненням висвітлити історію розвитку відносин Канади з країнами західної півкулі 80-х – 90-х роках XX ст., задля того, щоб показати причини їх співпраці.

Мета роботи полягає у аналізі та висвітленні стану та розвитку зовнішніх відносин Канади у західній півкулі на початку XXI ст.

Виходячи з цієї мети, можна визначити такі завдання роботи:

- проаналізувати стан наукової розробки та джерельна база дослідження;
- розкрити принципи та методи дослідження зовнішньої політики Канади у Західній півкулі;
- визначити місце США та Мексики у зовнішній політиці Канади;
- дослідити особливості співпраці Канади з країнами Північної Америки в межах регіонального об'єднання НАФТА;

- охарактеризувати відносини Канади з провідними країнами Латинської Америки;

- розкрити співробітництво Канади з країнами Латинської Америки через Організацію Американських Держав.

Наукова новизна визначається актуальністю досліджуваної проблеми і полягає у тому, що у рамках проведеного наукового дослідження:

- отримали подальшої систематизації історіографія проблеми та джерельна база дослідження;

- визначено ставлення Канади до своїх регіональних сусідів та охарактеризовано роль Канади у збереженні Угоди із Зони вільної торгівлі;

- з'ясовано, що завдяки пануванню ідеології політичного реалізму, Канада менше тисне та поширює свій вплив на країни Південної Америки.

Практичне значення роботи полягає в тому, що роботу написано у наукових та навчальних цілях і безпосередньо адресовано викладачам, студентам, аспірантам гуманітарних факультетів, де читають такі предмети, як «Історія міжнародних відносин», «Зовнішня політика країн Європейського Союзу» та «Актуальні проблеми міжнародних відносин». Отримані результати досліджуваної теми можуть використовуватися істориками, політологами, фахівцями з міжнародних відносин тощо у сфері їх діяльності.

Апробація результатів дослідження. Частина теоретичних положень та висновків цього дослідження знайшла своє відображення у доповіді на всеукраїнській науково-практичній конференції студентів і молодих учених «Південна Україна у міжнародних відносинах: історія та сучасність» (м. Миколаїв, травень 2019), всеукраїнській науково-практичній конференції «Міжнародні відносини і туризм: сучасність та ретроспектива» (м. Острогозьк, травень 2019).

Публікації.

- Хмель А.О. Крищенко В.Ю. Канадсько-американські економічні відносини на початку XXI ст. // Наукові праці. Серія «Політологія». 2019. Т.324. Вип. 312. Миколаїв: Вид-во ЧНУ імені Петра Могили. С. 29-33.

- Крищенко В.Ю. Канадсько-мексиканські відносини в ХХІ столітті. // Південна Україна в міжнародних відносинах: історія та сучасність. Збірник матеріалів ХІІ Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих вчених, 24-25 травня 2019. Миколаїв. Тези подані до друку.
- Крищенко В.Ю. Роль Канади в Організації Американських Держав. // Міжнародні відносини і туризм: сучасність та ретроспектива (збірник матеріалів): ІХ Всеукраїнській науково-практичній конференції. 30 травня 2019. Острог. Тези подані до друку.

Структура роботи. Загальний обсяг магістерської роботи – 122 сторінки, з них 103 сторінки становлять основний текст. Робота складається зі вступу, трьох розділів, шести підрозділів, висновків, списку джерел та літератури (українською, російською, англійською та іспанською мовами) у кількості 155 позиції.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ДОСЛІДЖЕННЯ

У вступі магістерської роботи обґрунтовано актуальність досліджуваної теми, встановлено мету та завдання роботи, об'єкт та предмет дослідження; висвітлено методологію та методи дослідження, сформульовано наукову новизну, з'ясовано практичне значення отриманих результатів, їх апробація, окреслено структуру роботи.

У першому розділі **«Теорія та методологія дослідження зовнішньої політики Канади у Західній півкулі»** розглянуто стан наукової розробки теми та джерельну базу дослідження та висвітлено його методологію.

У підрозділі 1.1 *«Стан наукової розробки та джерельна база дослідження»* подається аналіз стану наукової розробки теми дослідження, її систематизація. Автор поділив літературу за мовним та територіальним принципом на праці вітчизняних дослідників, російських авторів, американських, канадських, та латиноамериканських науковців, зокрема, із Мексики, Аргентини та Бразилії. Проаналізувавши стан наукової розробки теми можна констатувати, що сучасний стан зовнішньої політики Канади у Північній та Південній Америках є багатограним, та складається із проблеми існування НАФТА, ратифікації КУСМА, поширення впливу на країни Латинської Америки.

Також автор систематизував джерельну базу дослідження. Вона складається з чотирьох груп документів. Так, всі документи можна поділити на наступні групи:

- міжнародні договори, угоди та конвенції;
- наукові публікації державних та політичних діячів;
- джерела статистичної інформації та звітів;
- інформаційні матеріали зі ЗМІ.

Цієї джерельної бази виявилось достатньо для виконання завдань та розкриття теми дослідження.

У підрозділі 1.2 *«Принципи та методи дослідження зовнішньої політики»*

Канади у Західній півкулі» автор висвітлив методи, принципи та підходи у дослідженні зовнішньої політики Канади в Північній та Південній Америках на сучасному етапі. Методологія зумовлена вибором об'єкту і предмету дослідження, метою і поставленими у вступі завданнями. Щодо використаних підходів, то автор користувався: Системним, історичним, діалектичним, концептуальним, аспектним та інституційним підходами. Також автор застосовував і такі принципи як: об'єктивності, багатофакторності, історизму, науковості, детермінізму, загального зв'язку і взаємозалежності. Методи котрі використовувалися автором в даній роботі поділяються на загальнотеоретичні та спеціальні методів. Загальнотеоретичні методи роботи були: методи аналізу і синтезу, індукції та дедукції, абстрагування та групування. Спеціальними методами дослідження були наступні: системний, синхронний, історико-порівняльний, проблемно-хронологічний метод, метод періодизації, метод зовнішньополітичного прогнозування та статистичний метод.

У другому розділі **«Відносини Канади з країнами Північної Америки. Роль НАФТА»** охарактеризовано відносини між Канадою та Сполученими Штатами Америки і Мексики, а також їх співпраця через регіональне інтеграційне об'єднання НАФТА.

У підрозділі 2.1 *«Місце США та Мексики у зовнішній політиці Канади»* охарактеризовано двосторонні відносини між Канадою з Сполученими Штатами та Мексикою. Сполучені Штати та Мексика мають різний степінь зацікавленості для урядів Канади. Так США є безпосередній сусідом, спільне колоніальне минуле, англосакські традиції, а також посідає перше місце у світі за економічними показниками. Все це становить пріоритетність Вашингтону для Оттави, задля спільного економічного та політичного розвитку. Хоча в ХХІ столітті починаються пошуки альтернатив американському ринкові, через те, що США використовують торгівлю як тиск на зовнішню політику Канади.

Щодо Мексики, то активність відносин з нею було спричинено завдяки НАФТА. Але окрім цього країни намагаються співпрацювати, задля збільшення імпорту та експорту між країнами, хоча до 2016 року були інші події. Так, під час

Світової кризи 2008 року, Канада шукала інших країн партнерів в інших частин світу, що ставить незацікавленість в Мексиці як рівноправного партнера.

У підрозділі 2.2. «Особливості співпраці Канади з країнами Північної Америки в межах регіонального об'єднання НАФТА» було з'ясована співпраця Канади із США та Мексикою, шляхом участі в НАФТА. Слід зазначити, що НАФТА має ключову роль для Канади. Оцінюючі період 24 років існування НАФТА автор зазначив, що вони були для Канади найефективнішими для економічного стану держави. Завдяки договору зріс товарообіг між США та Канадою, а також між Канадою та Мексикою. Щодо останньої, то ця угода стала основою для розвитку двосторонніх відносин між Оттавою та Мехікою.

Прихід нового президента США – Дональда Трампа, передвиборна риторика якого ставила під питанням існування Північноамериканської зони про вільну торгівлю. Завдяки витримці прем'єр-міністра Дж. Трюдо, бажання канадського уряду зберегти це регіональне інтеграційне об'єднання поза всяку ціну та спільність інтересів із Мексикою спроміглися не лише зберегти, а й реформувати ЗВТ. Врешті решт Канада та Мексика змогли здійснити задумане. Так логічне завершення Північноамериканської угоди про зону вільної торгівлі закінчилось 30го листопада 2018 року під час підписання трьома лідерами країн Північної Америки в Буенос-Айресі .

Станом на кінець травня 2019 року, договір досить залишився не ратифікованим внаслідок затягування процесу ратифікації з боку адміністрації США.

У третьому розділі під назвою «Латиноамериканський вектор зовнішньої політики Канади» було розглянуто розвиток латиноамериканського напрямку в зовнішній політиці Канади на сучасному етапі. Участь країн та організацій в Латинській Америці в зовнішній політиці Канади є необхідних чинником власне для розвитку економічних відносин, пошук партнерів, збільшення впливу задля поширенні принципів права, серед яких важливе місце посідають права людини.

У підрозділі 3.1. «Характеристика відносини Канади з провідними країнами

Латинської Америки» було розглянуто двосторонні відносини Канади з наступними країнами: Бразилія, Аргентина і Венесуела.

Канадсько-бразильські відносини на сучасному етапі мають перемінний характер, який формувався на основі зовнішньополітичних курсів канадських урядів протягом 19 років. На початку XXI століття відносини не мали розвитку, але в 2004 році президент Бразилії Луїс Інасіо Лулою да Сілва відмітив важливість двосторонніх відносин між країнами. Але з іншого боку Канада посідала вісімнадцяту позицію, у рейтингу пріоритетів бразильського зовнішньополітичного курсу аж до 2011 року. Після зміни зовнішньої політики уряду Гарпера в 2012 сторони починають створювати умови для кращої економічної співпраці, що спричинило зацікавленість сторін, у співпраці в сферах безпеки(захист стабільності регіону, вирішення венесуельської кризи) та економіки(зростання торгівельного обігу).

Канадсько-венесуельські відносини мали незначний розвиток, власне через те, що влада в країні носила диктаторський характер із порушенням прав людини та принципів демократії. За часів Уго Чавеса Оттава використовували програми та проекти задля поширення демократії в країні. За часів Мадуро результат програм виправдав себе, бо опозиція в країні почала активно виступати проти нинішнього режиму, що триває вже три роки. З 2016 в країні відбувається політична криза. Канада разом з іншими 13 країнами Латинської Америки створили групу Ліма, задля вирішення проблеми. На початку 2019 року криза знову загострилася.

Аргентинсько-канадські відносини є одними із стабільними у зовнішній політиці Канади в Західній півкулі в XXI столітті. Саме з цією країною показник економіки зростав, майже без змін, але і без великих обсягів. Сторони створюють проекти, задля розвитку як соціальної так і політичної системи. На разі країни активно впроваджують проекти з питань екології та нові стратегії безпеки завдяки участі в Організації Американських Держав, двосторонній співпраці та вирішенню політичної та економічної криз Венесуели шляхом участі в групі Ліма.

Організація Американських Держав є однією із найвпливовіших організацій Західної півкулі. І тому Канада не змогла стати її членом. Перебуваючи в цій

організації, Канада підписала безліч договорів та конвенцій, працювала в економічному комітеті та у раді безпеки.

У підрозділі 3.2. «Співробітництво Канади з країнами Латинської Америки через Організацію Американських Держав» було з'ясовано рівень залучення Канади до діяльності Організації Американських Держав.. Аналізуючи діяльність Канади в організації, можна відміти деякі позитивні моменти. Вступ до організації було важливим кроком задля оновлення інституту демократії в країнах Латинської Америки. На відміну від Сполучених Штатів, Канада більше використовувала методи "м'якої сили". Саме завдяки підтримці з боку Канади, комітет захисту демократії ОАД мав реальні структурні перетворення організації.

Хоча переважно Канада намагалась бути взірцем міжнародного права та демократичних цінностей, але був період 2004 – 2014 рр. коли канадський уряд захищав інтереси канадських підприємств в Гватемалі, а також встановлював необхідність дотримання прав і свобод людини лише в тих зонах, де діяли компанії. При цьому нехтуючи інші регіони, в яких проходили порушення. Але не зважаючи на це, на сучасному етапі Канада виступає за збереження регіональної безпеки та економічного розвитку кожної країни-учасниці ОАД. Але при цьому потрібно дотримуватися принципів демократії

У **висновках** узагальнено головні результати магістерського дослідження

Автором було проаналізовано та висвітлено стан наукової розробки проблеми. Використану літературу за територіальним критерієм можна класифікувати таким чином: роботи вітчизняних авторів, праці російських дослідників, канадських та американських науковців, а латиноамериканських вчених, праці яких написані англійською, португальською та іспанською мовами. Слід зауважити, що більшість авторів, які аналізують відносини Канади з латиноамериканськими країнами, а саме з Мексикою, Бразилією, Аргентиною та Венесуелою, висвітлюють в основному їх співпрацю в межах регіональних об'єднань та інтеграцій, таких як НАФТА, згодом CUSMA та Організацією Американських Держав, залишаючи поза увагою двосторонні відносини Канади та латиноамериканських держав.

Для написання дипломної роботи було залучено широке коло джерел. Автор розподілив всі використані джерела на наступні три групи: офіційні документи та договори (група представлена двосторонніми та багатосторонніми угодами); • наукові публікації державних та політичних діячів (ця група джерел представлена як власне бачення політичних діячів на будь яку подію); джерела статистичної інформації та звітів (статистична інформація для порівняння зміни економічних показників); публікації ЗМІ (інформаційна база сучасних подій 2017-2019 рр.). Автор прийшов до висновку, що зазначених джерел достатньо для виконання завдань та розкриття теми дослідження.

В даній роботі були використано шість підходів: Системний(допоміг автору визначити роль та місце Канади у двосторонніх та багатосторонніх відносинах з країнами Північної та Латинської Америки), інституційний(розкрив характер взаємодії Канади з ОАД та НАФТА), історичний (використовувався задля дослідження причин виникнення та формування сучасної зовнішньої політики Канади у хронологічній послідовності), діалектичний(аналіз та застосування старих і нових знань, щодо сучасного стану зовнішньої політики Канади), концептуальний (допоміг при пошуку літератури і джерел, а також для формування плану праці) та аспектний (виділення економічного та політичного аспектів роботи). Щодо принципів дослідження, то їх також шість: принцип об'єктивності (застосований при використанні сайтів урядів країн, та погляд на одні і ті самі події різних авторів), багатофакторності (збір різних видів інформації, які пов'язані із зовнішньою політикою Канади), історизму (виявлення передумов для існування двосторонніх та багатосторонніх відносин Канади), науковості (дає можливість передбачити реакцію та поведінку Канади на зовнішні економічні та політичні виклики), детермінізму (дав можливість визначити суб'єктивні та об'єктивні чинники економічної політики), а також принципу загального зв'язку і взаємозалежності (визначення ролі та місце Канади в системі сучасних міжнародних відносин).

Також в цій роботі були використані узагальнені методи наукового дослідження. Методи котрі використовувалися автором в даній роботі

поділяються на загальнотеоретичні та спеціальні методів. Загальнотеоретичні методи роботи були: методи аналізу і синтезу(для пошуку робіт вітчизняних та зарубіжних дослідників), індукції та дедукції(для виявлення подібних властивостей зовнішньої політики Канади), абстрагування(визначити пріоритетність країн Північної та Латинської Америки) та групування(допоміг згрупувати джерела та літературу за мовною ознакою та за типом роботи). Спеціальними методами дослідження були наступні: історико-порівняльний(зміна зовнішньо-політичного курсу Канади внаслідок зміни урядів), проблемно-хронологічний метод(ключові поворотні моменти в зовнішній політиці Канади), метод періодизації(формування роботи за принципом зміни політичних урядів країни), метод зовнішньополітичного прогнозування(події які відбулися, мають циклічний характер) та статистичний метод(застосування звітів, задля виявлення зміни економічних показників при двосторонній співпраці. Усі ці методи допомогли автору проаналізувати та охарактеризувати напрям зовнішньої політики Канади в Північній та Латинській Америках на сучасному етапі.

Сполучені Штати та Мексика на сучасному етапі для Канади, особливо для її економіки посідають пріоритетне місце. Хоча в першій декаді ці держави мали різний степінь важливості для Оттави, внаслідок того, що США як сусід та країна котра знаходиться на першому місці за економічними показниками була цікавішим партнером. Іншою причиною було приналежність до різних цивілізаційних світів(Канада та США відносяться до Західного, Мексика до Латиноамериканської світів). Після Світової кризи 2008 го року, канадський уряд шукає альтернативи американському ринкові, і тому інтерес до Мексики зріс. Особливо це прослідковується через об'єднання країн під час переговорного процесу щодо збереження Північноамериканської зони вільної торгівлі (2016 – 2018 рр.).

Двосторонні відносини між Канадою і США та Канадою та Мексики формуються на договорах котрі були закладенні в ХХ ст. та оновлені в ХХІ ст. Також відносини формуються через участь в Організації Американських Держав та договору про зону вільної торгівлі(НАФТА до кінця 2018 р. та CUSMA з 2019

p.).

НАФТА є головною угодою у реалізації економічних відносин між США та Канадою і Канадою та Мексикою. Дана угода сприяла збільшенню економічної сили кожної країни, але в більшій мірі збільшення товарообігу між Канадою та Сполученими Штатами було не значним у порівнянні з Канадою та Мексикою. Прихід до влади нової адміністрації на чолі з Дональдом Трампом в США викликало проблему існування угоди. Вашингтон бажає обмежити доступ мексиканців на свою територію, задля забезпечення робочих місць своїм громадянам. І тому США почали процес трьохсторонніх переговорів щодо реформування або припинення дії угоди, якщо не будуть знайдені такі умови, з котрими погодилися би усі учасники угоди. Але все таки сторони дійшли до спільного консенсусу і це призвело до створення нової трьохсторонньої угоди між державами.

Канада, США та Мексика протягом двох років створювали переговори, задля реформування НАФТА. Під кінець на саміті G20 в Аргентині сторони нарешті підписали нову Угоду про Зону вільної торгівлі. Але станом на травень 2019 року сторони не ратифікували договір, що призводить до нових проблем. Адміністрація президента США не спішить ратифікувати договір і тому, на разі не відомо коли Угода вступе в силу, але повинна бути ратифікованою в не пізніше червня цього року. На разі існує проблема із затримкою зниження мит на канадський алюміній з боку США.

Відносини Канади з такими країнами як Аргентина, Бразилія та Венесуела формує задля збільшення власного впливу на ці країни і пошуку країн для збуту своїх товарів.

Аргентина є другою за величиною економікою Південної Америки та ринком зі значним потенціалом для канадських компаній, а також протягом 19 років їх відносини оставалися без змін. Обсяг двосторонньої торгівлі у 2017 році становив 2,2 млрд. долл. США, що на 17,6% більше, ніж у 2016 році. І з кожним роком ці суми збільшуються.

На початку ХХІ столітті Канада і Бразилія мала напружені відносини, але зі

зміни зовнішньополітичного курсу урядів Канади відносини почали відновлюватися і на разі Оттава всіляко підтримує регіональне лідерство Бразилії, бо вбачає одним із сильних демократичних країн регіону. Торгівля та інвестиції такі ж високі як і в Аргентині.

До 2017 року Канада мала торгівельні та дипломатичні відносини з Каракасом. Після початку політичної кризи в країні та порушеі прав та принципів демократії Канада зменшила участь у дипломатичних відносинах. Події котрі сталися в кінці 2018го – початок 2019го рр. показав, що канадський уряд прихильник опозиційних настроїв до президента Мадуро і закликає його піти у відставку мирним шляхом, бо інакше буду санкції з боку Оттави та ОАД.

Завдяки Організації Американських Держав Канада має можливість співпрацювати із усіма країнами двох Америк. Їхня співпраця формується на основі Статуту організації 1967 року та участі у комітетах безпеки. Аналізуючи діяльність Канади в ОАД на сучасному етапі, можна сказати, що держава має більш успішну діяльність та імідж партнера котрому можна довіряти, на відміну від Сполучених Штатів. На фоні політичної та економічної кризи в однієї із держав-членів організації, а саме Венесуела, було створено група Ліма, одним із ініціаторів яких є Канада. Разом з іншими 13 державами-членами ОАД намагається вирішити проблему в Венесуелі мирним шляхом.

АНОТАЦІЯ

Крищенко В.Ю. Зовнішня політика Канади у Північній та Латинській Америці на сучасному етапі. – На правах рукопису.

Дипломна робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2019.

Канада є однією із провідних країн світу, яка виступає за взаємоповагу, дотримання принципів демократії і прав людини. Країна посідає 10-е місце у списку найсильніших економік світу, що надає їй привабливості в контексті зовнішньоекономічних та зовнішньополітичних відносин. Власне в західній півкулі Канада посідає 2-е місце. Відсутність тиску та втручання Оттави у внутрішню політику інших держав створює імідж країни, якій можна довіряти та співпрацювати. Саме це відрізняє образ Канади від США в очах латиноамериканських країн.

Такі країни як США, Мексика, Бразилія, Венесуела, Аргентина, а також інтеграційне об'єднання НАФТА та ОАД мають визначне місце у зовнішній політиці Канади.

Об'єктом дослідження є зовнішня політика Канади на сучасному етапі. Предметом дослідження є стан розвитку міжнародних відносин між Канадою та країнами Північної та Південної Америки на початку XXI століття.

Під час дослідження даної теми, було з'ясовано, що на разі Канада стикається з такими проблемами як ратифікація нової трьохсторонньої угоди через те, що адміністрація Трампа затримує процес та вирішення венесуельської кризи шляхом участі в багатовимірній структурі безпеки ОАД та в групі Ліма.

Ключові слова: Канада, США, НАФТА, Мексика, ОАД, Угода між Канадою, Сполученими Штатами та Мексикою, Бразилія, Аргентина, Венесуела, група Ліма.

SUMMARY

Kryshchenko V.O. Canada's foreign policy in North and Latin America at the present stage. - On rights for a manuscript.

Graduate work for obtaining an educational degree «Master». Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2019.

Canada is one of the world's leading nations in favor of mutual respect, respect for the principles of democracy and human rights. The country ranked tenth in the list of the strongest economies in the world, which gives it attractiveness in the context of foreign economic and foreign policy relations. Actually in the western hemisphere Canada ranks second place. The lack of pressure and interference by Ottawa in the foreign policy of other countries creates the image of a country that can be trusted and cooperative. This is what distinguishes the image of Canada from the United States in the eyes of Latin American countries.

Countries such as the United States of America, Mexico, Brazil, Venezuela, Argentina, as well as the integration of North American Free Trade Area and Organization of American States have a prominent place in Canada's foreign policy

The subject of research is Canada's foreign policy at the present stage. The subject of the study is the state of development of international relations between Canada and the countries of North and South America at the beginning of the XXI century.

During the study of this topic, it was discovered that Canada is currently faced with such issues as ratification of the new trilateral agreement, because the Trump administration is delaying the process and resolving the Venezuelan crisis by participating in the multidimensional Organization of American States security structure and in the Lima group.

Keywords: Canada, USA, NAFTA, Mexico, OAS, CUSMA, Brazil, Argentina, Venezuela, Lima Group.